

POSTANOWIENIE

Dnia 14.07.2017r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Słupsk del. do SO Słupsk Małgorzata Myczka-Banach

Protokolant st. sekretarz sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku J. K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.43 la § 1 pkt 1 i 2 oraz art.43 la § 2kkw

postanawia:

1. **odmówić skazanemu M. B. (2) (B.) s. A.** i M., ur. dnia (...) w L., **zezwoleń na odbycie kary 3 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 13.03.2017r., sygn. akt IIK 131/17 za czyn z art.280§1kk **w systemie dozoru elektronicznego**,
2. zwolnić skazanego od wydatków należnych Skarbowi Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany M. B. (2) wystąpił z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 131/17 SR W.. Dodał, że wykonuje pracę dorywczą, która pozwala mu się utrzymywać, a nadto łoży na syna i spłata kredyt zaciągnięty na mieszkanie.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.43 la§1 pkt 1 i 2 kkw zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 Kodeksu karnego oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Skazanemu który nie rozpoczął wykonywania kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego, jeżeli względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji, a także inne szczególne okoliczności nie przemawiają za potrzebą osadzenia skazanego w zakładzie karnym (art.43 la§2 kkw).

Prawomocnym wyrokiem z dnia 13.03.2017r. w sprawie II K 131/17 Sąd Rejonowy w W. wymierzył M. B. (2) za czyn z art.280§1kk, karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Z odpisu tego orzeczenia wynika, że skazany w dniu 1 października 2016r. używając przemocy wobec pokrzywdzonej w postaci trzymania za włosy i szarpania oraz po doprowadzeniu jej do stanu bezbronności za pomocą użycia gazu łzawiącego zabrał w celu przywłaszczenia należącą do pokrzywdzonej torebkę wraz z zawartością w postaci telefonu komórkowego m-ki S. (...), portmonetki i pieniędzy w kwocie 500 złotych, stanowiące mienie o łącznej wartości (...) złotych. Istotnym w sprawie jest fakt, że Sąd meriti w powyższej sprawie wymierzył skazanemu bezwzględną karę pozbawienia wolności, a więc w ocenie tego Sądu jedynie pobyt w izolacji więziennej jest w stanie skłonić skazanego do zmiany nagannej postawy i powstrzymania się od dalszego popadania w konflikt z prawem.

Wskazać trzeba, że skazany nie jest sprawcą, który porządek prawny naruszył w sposób przypadkowy. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia ustalona karalność skazanego wynikająca z nadesłanej tutejszemu Sądowi informacji z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 12.06.2017r. Z dokumentu tego wynika, że skazany w przeszłości był 8rotnie karany sądownie z czego 7 razy za czyny skierowane przeciwko mieniu: z art.289§1kk w sprawie II K 15/13, z art.286§1kk w sprawach: II K 1238/11, II K 419/13, II K 804/13, II K 976/13, z art.278§1kk w sprawie II K 817/13 oraz z art.280§1kk w sprawie II K 131/17. To dowodzi posiadaniu przez skazanego utrwalonych skłonności do popełniania czynów karalnych tego rodzaju.

Powyższe jednoznacznie wskazuje na to, że skazany jest sprawcą w znacznym stopniu zdemoralizowanym, który w sposób lekceważący odnosi się do obowiązującego porządku prawnego.

Dodatkowo należy zauważyć, iż z nadesłanego tutejszemu Sądowi wywiadu środowiskowego z dnia 9.06.2017r. wynika, że w ostatnim czasie wpłynęło zawiadomienie dotyczące nękania przez skazanego młodej kobiety. Aktualnie, trwają czynności wyjaśniające w tej sprawie.

W tej sytuacji, postawa i sylwetka skazanego dowodzi, że nie daje on gwarancji poprawnego funkcjonowania poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania zasad porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w SDE. Stąd też, w ocenie Sądu penitencjarnego, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

Zatem, w ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, w tym wielokrotna karalność za przestępstwa tego samego rodzaju (skierowane przeciwko mieniu), a ostatecznie popełnienie przestępstwa przeciwko mieniu z użyciem przemocy prowadzi do jednoznacznej konstatacji, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek skazanego za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1kpk w zw. z art.623kpk w zw. z art.1§2kkw.